

M-73/2011. Álit 24. janúar 2012.

Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 24. janúar 2012 gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu M-73/2011.

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 8. ágúst 2011 bað X, hér eftir nefnd álitsbeiðandi, um álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa á málningarefnum hjá Y, hér eftir nefndur seljandi. Álitsbeiðandi segir rangar upplýsingar um málningarefnin valda því að þau teljast gölluð í skilningi kaupalaga og krefst þess að seljandi og/eða framleiðandinn Z lagfæri verk sem unnið var á svölum álitsbeiðanda og misförst vegna rangra upplýsinga um eiginleika og meðferð málningarefnanna.

II

Málsmeðferð kærunefndarinnar

Með bréfi, dags. hinn 9. ágúst 2011, var seljanda gefinn kostur á andsvörum við álitsbeiðninni og var tveggja vikna frestur veittur til að skila þeim. Jafnframt fékk framleiðandinn Z samskonar bréf sent sama dag og seljandi. Andsvör seljanda bárust nefndinni 22. ágúst. Tveimur dögum síðar voru álitsbeiðanda send andsvörin til upplýsinga og bent á heimild álitsbeiðanda til að hafa uppi athugasemdir vegna andvaranna. Álitsbeiðandi skilaði frekari athugasemdum og útskýringum til kærunefndarinnar hinn 29. september. Í kjölfarið fengu bæði seljandi og framleiðandi bréf sent og þeim veitt heimild til að hafa uppi frekari andmæli fyrir sitt leyti. Seljandi hafði ekki uppi frekari andsvör en framleiðandi skilaði athugasemdum hinn 10. október. Í kjölfarið voru álitsbeiðanda send þær athugasemdir til upplýsinga og á ný bent á heimild til að hafa uppi athugasemdir vegna þeirra.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Álitsbeiðandi krefst þess að málningarvinna á svölum sínum verði endurunnin sér að kostnaðarlausu og styður það með eftirfarandi röksemdarfærslu:

„Undirrituð hafði svala- og útimálningu sem hún ætlaði að nota á svalargólf. Þá daga sem undirrituð vann að hreinsun svalanna undir málningu vakti auglýsing frá Z athygli hennar en þar var minnst á vatnsvörn. Til að fá nánari upplýsingar leitaði undirrituð á heimasíðu Z og fann þar að mælt var með Vatnsvara 40 á svalargólf. Til að vera viss fór undirrituð í næstu byggingarvöruverslun sem var Y í Reykjanesbæ. Undirrituð spurði sölumann hvort ætti að nota vatnsvara á svalir undir málningu og fékk jákvætt svar ásamt því að sölumaður náði í Vatnsvara 40 og rétti undirritaðri. Undirrituð spurði sölumann hvort einhverju máli skipti þó svo málningin væri ekki frá sama fyrirtæki. Sölumaður tók þá brúsann, las á hann og spurði undirritaða hvort hún væri örugglega ekki með útimálningu. Undirrituð svaraði því játandi, enda er málningin merkt svala- og útimálning. Sölumaður svaraði óhikað að þetta væri þá rétta efnið til að nota og voru því keyptir 3 brúsar og údað á svalirnar s.k.v. leiðbeiningum á brúsanum.

Þegar svaðirnar höfðu verið málaðar kom hins vegar í ljós að Vatnsvari 40 lyftir málningunni og bungur, bólur eða blöðrur myndast hér og hvar sem síðan hafa sprungið en nýjar bæst við. Þetta þýðir að öll vinnan er ónýt og nauðsynlegt að hreinsa allt efni af svölunum og endurvinnna þær.

Undirrituð metur það svo að Z standi ekki við kröfur um réttmæta viðskiptahætti skv. 5. gr. laga nr. 57/2005 og 9. gr. sömu laga þar sem viðskiptahættir teljist villandi séu þeir líklegir til að blekkja neytendur, t.d. með almennri framsetningu ... Einnig vísar undirrituð til 15. gr. laga nr 48/2003 um eiginleika söluhlutar. Eiginleiki Vatnsvara 40 virðast vera þeir að útilokað sé að mála yfir, en það hef ég ekki séð koma fram í upplýsingum frá Z á heimasíðu þeirra. Einnig tel ég að Z. brjóti lið b. sömu laga þar sem Z vanrækir að gefa upplýsingar um atriði varðandi söluhlutinn eða nota hans sem seljandi hlýtur að þekkja til og ég má ætla að ég fengi upplýsingar um. Ég tel sölumann Y einnig hafa brotið þessi lög þegar ég spurði hvort nota ætti vatnsvörn undir svalarmálningu og einnig er ég ítrekaði spurninguna um hvort í lagi væri að nota aðra vöru en frá Z. Ég tel jafnframt að Z brjóti d. lið sömu lagagreinar um að veita nauðsynlegar upplýsingar um ...,samsetningu, notkun ... enda svarar söluhlutur ekki til þeirra upplýsinga sem seljandi hefur gefið á umbúðum hlutarins, né í auglýsingu, eða annarri markaðssetningu.“

IV

Andsvör seljanda og athugasemdir framleiðanda

Seljandi og framleiðandi höfðu verið í sambandi vegna kvörtunar álitsbeiðanda þar sem þeir fóru yfir málið og veltu fyrir sér líklegum skýringum á útliti svalagólfsins. Í formlegu andmælabréfi seljanda segir eftirfarandi:

„Frá árinu 1995 hefur Y selt yfir 24.000 lítra af Vatnsvara 40 án vandræða eða vandamála varðandi viðloðun yfirefna.

Y gerir enga athugasemd við afgreiðslu starfsmanna sinna í þessu máli.

Vatnsvara 40 má nota undir öll venjuleg málningarkerfi. Sú fullyrðing starfsmanns Y að Vatnsvari 40 þurfi að veðrast áður en málað er yfir stenst líka því samkvæmt A, efnaverkfræðingi Z er Vatnsvari 40 það rokgjarn að hann veðrast á 1-2 sólarhringum eins og gefið er upp í leiðbeiningum um vöruna.

Eina rökrétta skýringin á þessu er sú að þar sem málningarleysir var notaður við undirvinnuna hafi uppleysirinn ekki verið skolaður nægilega vel í burtu áður en Vatnsvari 40 og tjáð yfirefni var borið á.“

Í tölvupóstsamskiptum milli álitsbeiðanda og framleiðanda sem liggja fyrir í málinu og áttu sér stað áður en álitsbeiðni barst kæruneftinni, kemur fram að framleiðandi telur að skemmdirnar geti ekki stafað frá Vatnsvaranum ef málað var yfir hann daginn eftir eða síðar. Ástæðan sé sú að það magn sem bindst ekki steininum gufi það hratt upp. Framleiðandi bendir álitsbeiðanda svo á að hafa samband við söluaðila málningarinnar sem hún notaði við verkið, vandamálið sé fremur að finna þar.

V

Athugasemdir álitsbeiðanda við máflutningi seljanda og framleiðanda

Álitsbeiðandi vísar því á bug að málningarleysinum sé um að kenna og að hún hafi ekki skolað hann nægilega vel í burtu áður en hún hófst handa við að nota önnur efni. Álitsbeiðandi segist hafa skolað hann mjög vel burtu og þekki ágætlega eiginleika slíkra efna enda hafi hún margoft notað þau áður. Álitsbeiðandi telur því kenningu seljanda um að málningarleysinum sé um að kenna sé haldlaus með öllu og spyr hvers vegna skemmdirnar á yfirborði svalanna séu einmitt þar sem hún notaði ekki málningarleysi. Að sama skapi spyr hún hvaða rök framleiðandinn Z hafi, sem hafi helst talið að málningin sem notuð var til að mála yfir Vatnsvara 40 væri um að kenna, fyrir því að skemmdirnar eru mestar þar sem Vatnsvarinn var notaður en litlar sem engar þar sem hann var ekki notaður.

VI

Athugasemdir framleiðanda

Framleiðandi segir einungis hægt að endurtaka það sem stendur á umbúðum og vörulýsingu fyrir Vatnsvara 40. Mála má yfir Vatnsvara-borinn flöt með öllum málningartegundum Z 1-2 dögum eftir að Vatnsvarinn er borinn á. Ef rakastig er mjög hátt í undirlaginu er ráðlagt að láta lengri tíma líða. Efnaverkfræðingur Z telur Z ekki bera neina orsök á vandamálum álitsbeiðanda við málun á svalagólfi hennar.

VII

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur málsaðila fellur undir lög nr. 48/2003 um neytendakaupkaup (nkpl), sbr. 1. gr. laganna.

Í 15. gr. laga um neytendakaup er fjallað um hvaða eiginleika söluhlutur þarf að hafa. Í b-lið 2. mgr. 15. gr. segir að söluhluturinn skuli „hafa þá eiginleika til að bera sem neytandinn mátti vænta við kaup á slíkum söluhlut að því er varðar endingu og annað“. Í a-lið 1. mgr. 16. gr. sömu laga segir að söluhlutur teljist gallaður ef hann er ekki í samræmi við þær kröfur sem fram koma í 15. gr. Þá segir í b-lið 1. mgr. 16. gr. að söluhlutur teljist gallaður ef „seljandi hefur við kaupin vanrækt að gefa upplýsingar um atriði varðandi hlutinn eða not hans sem seljandi hlaut að þekkja til og neytandi mátti ætla að hann fengi upplýsingar um, enda megi ætla að vanrækslan hafi haft áhrif á kaupin“. Söluhlutur telst þó ekki gallaður nema gallinn sé „hvorki sök neytanda né stafar af aðstæðum sem hann varða“ eins og segir í 1. mgr. 26. gr. laganna.

Kærunefndin telur að aðrar lagagreinar sem álitsbeiðni vísar til heldur en þær sem að framan eru nefndar hafi ekki þýðingu í álitsgerð nefndarinnar. Þá tekur nefndin fram að henni er einungis heimilt að gefa álit á réttindum og skyldum byggðum á lögum um lausafjár-, neytenda- og þjónustukaup, en ekki varðandi lög 57/2005 um réttmæta viðskiptahætti.

Eins og mál þetta liggur fyrir telur kærunefndin að álitsbeiðandi hafi ekki sýnt fram á að orsök skemmda á yfirborði svalagólfsins eigi rætur sínar að rekja til galla á efninu Vatnsvara 40, hvorki vegna eiginleika efnisins né sökum skorts á upplýsingum gefnum við kaupin. Kærunefndin álitur að rök leiði til þess að aðrar ástæður en þær sem álitsbeiðandi tiltekur séu orsök vandans. Á umbúðum og vörulýsingu Vatnsvara 40 eru leiðbeiningar og upplýsingar sem ekki hefur verið sýnt fram á að séu rangar eða ófullnægjandi. Þá verður ekki séð að starfsmaður í verslun seljanda hafi vanrækt að gefa nauðsynlegar upplýsingar sem álitsbeiðandi hefði mátt ætla að hún fengi. Með vísan í framangreint er kröfum álitsbeiðanda í málinu hafnað.

VI

Álitsorð

Kröfum álitsbeiðanda X, er hafnað.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir